

Hazret-i İsa (as) hangi görev tanımı ile inecektir?

Âdem Saka: “Hz. İsa’nın inişi hak mıdır? Hz. Muhammed’den (asm) sonra Peygamber gelmez diyenler var...”

ALLAH VERDİĞİ SÖZDEN VAZGEÇMEZ

Öncelikle bu konudaki haber doğrudan Kur’ân’a aittir. Yani Kur’ân Hazret-i İsa’ya (as), kendisi ölmeden önce, kitap ehli inanırları tarafından doğru biçimde inanılacağını haber veriyor.

İşte o âyet:

“Ehl-i kitaptan her biri, ölümünden önce ona muhakkak iman edecektir. Kıyamet gününde de o, onlar üzerinde şahit olacaktır.”¹

Diğer yandan, sahih kaynaklarımızda bu konuda çok sayıda hadis-i şerif vardır.

Bir kaçı şöyledir: “Hayatım kudret elinde olan Allah’a yemin ederim ki, Meryem oğlu İsa inecek, aranızda amel edecek, âdil bir hâkim olarak hurafelerle doldurulmuş Hıristiyanlığı kıracak.”²

Başka bir hadis-i şerif şöyledir: “Meryem oğlu İsa (as) gökten sizin yanınıza indiği ve imamınıza uyduğu zaman bakalım nasıl olursunuz?”³

Keza bir hadis de şöyledir: “Ümmetimden bir taife kıyamet gününe kadar hak üzere mücâhede etmeye muzaffer bir şekilde devam edecektir. Nihayet Meryem oğlu İsa (as) inecek. Müslüman’ların emîri ona: “Bize namaz kıldır!” diyecek. Bunun üzerine İsa (as): “Hayır! Allah’ın bu ümmete bir ikramı olarak sizin bir kısmınız bir kısmınız üzerine emirlersiniz.” diyecek.”⁴

Nevvâs bin Sem’ân El-Kilâbî (ra) anlatıyor: Resûlullah (asm) buyurdu ki (Uzun bir hadistir): “.....O bu durumda iken, birden Meryem oğlu İsa (as) elini iki meleğin arasına koymuş olarak inecektir.....İsa (as) Allah’ın dilediği vakte kadar kalacaktır.....”⁵

Hiç şüphe yok ki bu rivayetler hak ve hakikattir.

Meryem oğlu İsa (as) Allah'ın dilediği bir zamanda inecektir. Bunu Cenâb-ı Hak vaad etmiştir. Allah vaadinden vazgeçmez.

HAZRETİ İSA (AS) PEYGAMBERLİK SIFATI İLE İNMEYECEKTİR

Zihinleri karıştıran husus, Peygamberimizin (asm) son peygamber olduğuna ve son peygamberden sonra peygamber gelmeyeceği hususu üzerine üretilen cerbezelerdir.

Oysa mesele yanlış anlamak falan değil; Hz. Mehdi'nin (as) zuhuru meselesinde olduğu gibi, zannımca bazı çevrelerce bilerek çarpıtılıyor.

Hazret-i İsa'nın (as) inişi meselesi Buhari, Müslim, Tirmizi gibi ümmetçe sıhhatine güvenilen hadis kitaplarının hepsinde yer alır.

Uydurma bir mesele olsa idi, hepsinde aynı veya benzer haberler yer alır mıydı? Bu sıhhatli kaynakların hepsinde mi uydurulmuş? Buna kargalar da güler!

Biz bin yıldır ümmetin sıhhatine güvendiği hadis ulemasına inanmayacağız da, bu günkü cerbezecilere inanacağız; öyle mi?

Öte yandan, itirazlar yersizdir ve haksızdır. Çünkü:

1- Hazret-i İsa (as) peygamberlik sıfatıyla gelmeyecektir. Yeni bir din getirmeyecektir. Yeni bir kitap getirmeyecektir. Vahiy almayacaktır. Müslümanlara peygamberlik yapmayacaktır. İslâmiyet'in inkişafına zarar vermeyecektir. Kur'ân'ın tanınmasına engel olmayacaktır. İslâmiyet'in, Kur'ân'ın ve Peygamber Efendimiz'in (asm) üstünlüğüne gölge düşüren bir duruşu ve dâveti olmayacaktır. Bilâkis İslâmiyet'in, Kur'ân'ın ve Hazret-i Peygamber'in (asm) üstünlüğüne teslim olacak, Hazret-i Muhammed'i (asm) peygamberi bilecek, İslâm ümmetinden olarak amel edecek, Hıristiyanlığın bozulan kısımlarını düzeltecek ve Hıristiyanlığı İslâmiyet'e tabi kılacaktır.

2- Kendisi umum âleme deşifre olmayacaktır. Onun gelişini herkes bilmeyecektir. Onu herkes tanımayacaktır. Onu ancak bazı manevî makam sahipleri iman nuruyla tanıyacaktır. Onlar da umum âleme ilân etmeyeceklerdir.

Böyle bir görev tanımıyla gelen Hazret-i İsa (as) bir Müslüman'ı neden rahatsız eder?

SON SÖZÜ BEDİÜZZAMAN SÖYLEMİŞTİR

Rivayetler sıhhatli olduğuna göre, bu husustaki son sözü veraset-i nübüvvet sırrının

sahibi Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri söylemiştir.

Biz daha fazla söz söylemeyi abesle iştigal sayıyoruz. Bediüzzaman demiştir ki:

“Âlem-i semâvatta cism-i beşerîsiyle bulunan şahs-ı İsa Aleyhisselâm, o din-i hak cereyanının başına geçeceğini, bir Muhbir-i Sadık (asm), bir Kadîr-i Küllî Şeyin vaadine istinad ederek haber vermiştir. Madem haber vermiş, haktır. Madem Kadîr-i Küllî Şey vaad etmiş, elbette yapacaktır.”⁶

Dipnotlar:

- 1- Nisa Sûresi: 159.
- 2- Buhârî, 6/1018; Tirmizî, Fitne, 44.
- 3- Buhârî, 9/1406.
- 4- Müslim, İmân, 71/247.
- 5- Tirmizî, Fitne, 48.
- 6- Mektubat, s. 60.